

Armenien

19. – 20. oktober 2010.

Søndag 10. oktober

Afsted til lufthavnen med mødetid kl. 14.45. Fly til Wien kl. 16.45. Vi var 20 + Beate.

Der var 4 timers ventetid i Wien, som blev brugt til at spise lidt aftensmad. I flyet til Yerevan fik vi kylling, pasta og kartofler i tomatsovs. Detil brød. Desserten var en slags budding. På Austrian Airlines hjemmeside stod der, at der var drinks og ingenting om mad. Men det var et velsmagende måltid. Bedre end det vi fik i lufthavnen.

Flyveturen gik fint da vi endelig kom afsted. Der blev tilbudt en hel del Euros, hvis folk ville tage via Moskva eller Prag, og først komme frem næste dag kl. 11 eller kl. 13. Vi åndede lettede op, da alle fra vores selskab fik plads. Der var tilsyneladende ret stor overbooking på flyet. I lufthavnen i Yerevan var først udfyldelse af visumansøgning. Kun nogle få havde fået udleveret en blanket i flyet. Så var der kø for at veksle penge, og dernæst en endnu større kø for at købe visum. Klokken var efterhånden blevet 6 mandag morgen. Så ud i bussen og til hotellet. Det voldte vores lokale guide lidt problemer at finde hotellet, da de ikke havde brugt det tidligere.

Hotellet er meget nydeligt, rent og pænt indrettet med gamle armenske møbler. Værelserne havde navne efter gamle armenske områder (vores værelse hed Sasun) og ikke numre. Det var besværligt at finde værelset uden hjælp. Der var kaffe og te i spisesstuen. Vi gik direkte i seng for klokken var blevet 7.

Mandag 11. oktober

Køligt med regnbyger. Morgenmaden bestod af små youghurt, rug- og hvedeboller, en slags forret røget ost i tynde skiver, som var skåret i små stykker. En meget speciel smag og tør konsistens. En tilsvarende hvid ikke røgt ost var noget mildere i smagen. Der var hjemmelavet marmelade, formentlig blommer og en græskarmarmelade hvor græskarstykker var lidt hårde, nærmest asieagtige. Kl. 11 startede dagen. Der blev lavet lidt om på programmet pga. præsidentens kørsel igennem byen. Det betød at flere veje var spærret af.

Første besøg var en lille gammel kirke med en berømt krypt lige under alteret. I krypten var der en kiste med billede af en smuk kvinde. Vi fik fortalt en lang legende om kvinden. Om der er eller har været nogen i kisten er der vist ingen der ved med sikkerhed.

Næste stop var en større gammel kirke. Den havde mange smukke lysekroner og en slags tronstolsagtig baldakin med indlagte perlemor og mørke sten. På vejen til frokost besøgte vi en ruin der ellers var lukket om mandagen. Der var ikke så meget at se. Men kirken var styrtet sammen under et stort jordskælv for lang tid siden. Museet var lukket. Der ville vi havde kunnet se lidt mere om, hvad der havde været i ruinen.

Frokosten bestod af mange små retter. En salat af kylling og auberginer. En salat af rislignende korn, persille og små stykker rødt, måske peberfrugt. Bagt aubergine rullet sammen med grantæblekærner ovenpå. Til alt dette var der brød. Derefter kom der en nøddesuppe med oksekød krydret med karry. Indimellem salaterne og suppen var der et stykke ostetærte, champignon med smeltet ost. Dertil lokal rødvin og vand. Bagefter te eller kaffe.

Tilbage til hotellet. Så var klokken mellem 16 og 16.30. Vi kunne derefter hvile os lidt til vi skulle spise kl. 20.

Aftensmaden bestod af 2 slags salat. En med salatblade og youghurt og en med bulgur eller spelt? Og persille, friske tomater og squash. Hvide boller og mørkt brød med fennikelsmag. Derefter en slags suppe, der lignede den fra frokosten, men uden kød og meget lidt krydret. Derefter hovedretten kyllingrulle lavet af hakket kød med smør i midten og paneret. Dertil kartofler, gulerødder og ærter varmet i smør. så forskellige små kager og små stykker frisk frugt. Der var rødvin og vand til. Afsluttende med kaffe og te.

Tirsdag, 12 oktober

Efter morgenmaden kørte vi ud af Yerevan for at se en gammel fæstning og en kirke fra det 6. århundrede. Vejret var fra morgenstunden køligt, men med fint solskin. Senere blev der varmt. Vi stoppede undervejs og så et par kirker samt gjorde holdt på et udsigtspunkt, hvorfra der var en flot udsigt til Ararat bjerget og til Aragat bjergene. Disse er de højeste i selve Armenien.

Inden vi kom til vores destination gjorde vi ophold i en slags park, hvor man havde opstillet skulpturer forestillende de armenske bogstaver. Der er i alt oprindeligt 36 styk, hvortil der er tilføjet 3 specielle bogstaver. Totalt 39. Derudover var der statuer af 3 personer, som havde tilknytning til opfindelsen af det armenske alfabet.

Derfra kørte vi videre op i bjergene for at besøge den gamle fæstning Amberd og den gamle kirke fra 5 århundrede. De lå meget maleriske i bakkerne langt fra alting.

Fæstningen var ret meget ruin medens kirken var rimelig velbevaret. I det hele taget var det en flot tur derud, og vejret holdt sig på den gode side selvom der var lidt køligere oppe i højderne (ca. 2200 m. over havet).

På de øde områder, vi kørte igennem, var der rigtig mange får, geder og også kvæg. På tilbageturen fra amberd opstod der forhindringer for bussen. Der var kommet en lang række af store iranske lastbiler. En enkelt hold på tværs af vejen for at blive læsset med får, som skulle fragtes til Iran. Der var omkring 15 mand, der forsøgte at genne fårene op i lastbilen med os i bussen som tilskuere. Efter nogen forvirring lykkedes det at få flokken gennet op i lastbilen. Det var 15 minutters god underholdning.

Frokosten fik vi i en lille by i et privat hus med egen vinkælder. Konen i huset serverede lækker mad nede i vinkælderen. På bordet stod der forskellige slags brød, tomater, agurk skåret i pæne stykker, forårsruller der var fyldt med en slags kartoffelmos og persille, skiver af auberginer, der var dyppet i æg eller lignende, måske pandekagedej og derefter stegt. En klar suppe med oksekød og kartofler. Dertil kunne vi købe hjemmelavet vin og et glas vodka. 2 glas vin i vandglasstørrelse og 1 stor vodka kostede 25 kr. Kaffe og te + hjemmebagte butterdej blev serveret på terrassen. Vi kørte derefter til en lille meget gammel kirke i byen. Her blev der taget et gruppebillede. Det var dog lykkedes for 80 årige Beate at nå at forsvinde,

så hun var desværre ikke med på gruppebilledet. Ingen havde opdaget at hun allerede var gået på opdagelse i kirken. Efter besøget i kirken gik turen tilbage til Yerevan, hvor vi var på posthuset for at købe frimærker. Her var der prisme lysekroner og et stort sort blankpoleret bord i midten af rummet. Tilbage ved hotellet kl. 17.

Aftensmaden var på en lokal restaurant. Igen fik vi 2 slags salat. Ost, brød + 1 rødbedesalat. Derefter en stor ½ bagt kartoffel fyldt med kartoffelmos garneret med ost, en bagt aubergine med kalvefars. Desserten var 2 slags meloner, te og kaffe. Vi fik 2 store fadøl. De kostede 1000 Dram svarende til ca. 16 kroner for dem begge.

Onsdag, 13. oktober

Vi startede vores bytur med at besøge Mother Armenia. Et stort frihedsmonument, hvor der var en flot udsigt over Yerevan samt et flot kik til Ararats bjerg, dog med lidt smog fra industrien i den sydlige del af byen. Derefter kørte vi til en slags park med en masse statuer og en mærkelig bygning som var lavet i terrasser. Man kunne komme op med en rulletrappe som var delt i 7 etager. Fra øverste etage var der fin udsigt over byen, parken nedenunder og blomsterne på de forskellige terrasser.

Derefter besøgte vi Genocide museet, hvor vi kunne se billeder og andre ting fra det armenske folkemord 1915-1917. Vores sidste besøg var på en brandyfabrik. Her fik vi 3 smagsprøver. 1 på 3 år, 1 på 10 år og 1 på 20 år.

Så blev der frokost kl. 15.40, som i dag var på egen hånd. Vi blev kørt til en restaurant hvor guiden havde bestilt plads til os. Restauranten var meget stor. Vi spiste i kælderen, hvor

der var mange små rum og enkelte store. Der blev røget hele tiden. Efterhånden var luften tyk af tobaksrøg. Det resulterede i en voldsom hovedpine. Så skulle der bestilles mad af 21 personer. Det var nemt at finde ud af hvad vi kunne få, for menukortet var et hæfte med bil-

leder af de forskellige retter, navnet på 3 sprog, armensk, russisk og engelsk. Prisen var også nævnt. Vi ventede en evighed før vi fik mad. Først fik dem, der havde bestilt forretter. Da de var færdige med deres mad, blev der serveret hovedretter til resten. Desværre lavede restauranten så en samlet regning. Men da hver især vidste hvad de skulle betale måtte det jo være nemt nok troede vi, men tjeneren havde ikke skrevet brødet på og heller ikke drikkepenge. Alt virkede kaotisk og kl var næsten 18 da vi var klar til at forlade restauranten. Lis fik kyllingestykke med bagte tomater og peberfrugt, Mogens fik lam, en sammenkogt ret med kartofler og tomater. Begge retter kostede 2000 Dram pr. styk, dvs. ca 34 Kr. pr stk, øl 500 Dram ca. 8 kr.

Der var derefter ikke meget tid at se på byen i, men vi gik ned på Republikpladsen. Så besøgte vi et supermarked hvor vi købte vodka og juice. Vi kikkede lidt videre men forretningerne var ved at lukke. Nogle tog taxa. Vi gik med en fra vores gruppe hele vejen hjem til hotellet. Så var kl. 19.30 Aftensmaden sprang vi over, men tog i stedet en drink med de indkøbte varer.

Torsdag, 14. oktober

Lidt overskyet men mildt fra morgenstunden. Vores første stop var den nye store kirke, St. Gregorius, som var fra 2001. Kirken var enkel og smuk. Næste stop posthuset. Ingen vidste hvor der ellers var postkasser.

Ud af Yerevan. I udkanten af byen var der mange huse som var faldefærdige, enten fordi de ikke var blevet vedligeholdt eller de ikke var bygget færdige. Efter ca. 40 – 50 Km. Kom vi til et lille kloster hvorfra der var en fin udsigt til Ararats bjerg og den tyrkiske grænse. Klostret var stadig fungerende og der var en enkelt munk tilknyttet. I tilknytning til klostret var der en kirkegård, som vi besøgte.

Inden frokost besøgte vi en lille vingård. Her så og smagte vi på druerne. Druerne blev lagt op i en tragt og med en snegl bragt ned i druepressen og frem til videre forarbejdning. Vi smagte 6 forskellige slags rødvin. Der var ingen i gruppen som synes at vinen var særlig god.

Frokosten spiste vi i en klippehule. Forretter var agurk, tomater og en lysegrøn peber skåret i stykker. Nogle tynde lange stængler der lignede typer af små forårsløg og smagte som bløde løg. De var vist brunet i smør. Guiden vidste ikke hvad de hed, men det var stængler med hår på – youghurt og tør saltet ost i små tern. Dertil brød. Bagefter fik vi grilkylling der var blevet lavet i en jordovn udenfor. Sluttelig kaffe og te.

Næste stop var en lille kirke og klostre som lå langt væk fra alting.

Hele vejen var der et meget smukt landskab. Trafikken på vejen bestod af mange iranske lastvogne og containerbiler + en del personbiler, som fragtede alt muligt. På en gammel Lada stod bagageklappen åben. Bagagerummet var så fyldt med sække at det ikke kunne lukkes. Der var en fyldt tagbagagebærer. Alle passagersæder var fyldt med varer. Den ene passager, der var, lå på gulvet med benene stikkende ud af den åbne fordør.

Efterhånden som vi kom højere op i bjergene blev det køligere og det begyndte at småregne.

Vi var fremme i Goris kl. 19.30 og aftensmaden var kl. 20. Denne var igen tomater, agurk, peber, forårsløg, persille, estragon, ost og brød. Derefter kraftig klar suppe med urter. Hovedretten var kartofler, oksekød og tomater. Kaffe og te og kage.

Vodkaen indtages sammen med kryds og tværs og suduko.

Fredag, 15. oktober

Lidt køligt fra morgenstunden, senere sol. Efter morgenmaden startede vi kl. 7.30 i 2 minibusser ud til Tatev klostret. På vejen så vi den nye svævebane, der var 5.750 meter lang, verdens længste. Den skal indvies i morgen af præsidenten og en højtstående biskop. Alle veje + klostret var lukket, så det krævede mange overtalelser og ringen for at få lov til at se klostret udefra. Vi måtte ikke komme ind. Der var masser af sikkerhed og mange arbejdede for at gøre området så pænt som muligt. Køreturen til og fra klostret var med meget voldsomme stigninger.

Efter klostret var der stop ved flere udsigtspunkter.

Frokosten spiste vi i en lokal restaurant. Efter de sædvanlige grøntsager og ost var der en salat af majs, champignon og oliven skåret i små stykker+ forårsruller. Derefter kom der grillet svinekødstykker. Da vi havde spist kødet kom der pommes frites. Til slut kaffe, te og kage.

Vi fortsatte turen igen af dårlige veje ud til landsbyen Khndzoresk hvor der var flotte klippeformationer og en stor landsby bestå-

ende af grottehuler i de porøse klipper. Et ganske flot og interessant område.

Goris var en meget lille by uden butikker. Der var ikke engang mulighed for at købe kaffe. Nogle havde dog fundet et lille marked som var ved at lukke. Vi tog en middagslur og havde åbenbart ikke gået glip af noget.

Aftensmaden var igen små grøntsagsretter. Hovedretten var kylling og ris med tørrede lyse abrikoser og korender. Derefter frisk frugt, kaffe og te.

Lørdag, 16. oktober

Vækketid var ca. 7.15 og morgenmad kl. 8.30. Den bestod af brød, æg, youghurt, ost og marmelade (helt som sædvanlig).

Kl. 9.30 var der afgang fra Goris og vort første stop var en forunderlig stensætning, Karahunj (Zorat Stoenes) også kaldet Armeniens Stonehenge. Det var et flot sted langt ude på en mark, meget vindblæst men dog solrigt. Funktionen er uvis men formentlig en slags observatorium.

Efter dette besøg kørte vi videre af vejen mod Yerevan. Ca. halvvejs drejede vi fra mod Selim passet og Lake Sevan. Ved foden af pasvejen fik vi frokost. Denne bestod af de

sædvanlige små grøntsagsforretter. Hovedretten var lange frikadeller. Tilbehør bønner med æg. Da vi var færdige blev der så serveret pommes frites. Sluttelig melon og kaffe og te.

Ved Selim passet er der et gammelt karavanseraï, som kunne besøges. Vejret var blevet ret regnfuldt, så vi blev i bussen medens resten gik derhen. Efter passet gik turen til en lille landsby Noraduz. Her var der en rigtig gammel kirkegård med nogle af de oprindelige kors, som var helt kvadratiske i formen (7. århundrede). Der var også koner og en del børn, som solgte hjemmelavede strikketøjer såsom huer, sokker og lign.

Turen fortsatte til Lake Sevan hvor vi var ca. kl. 18.00. Sevan er en kurby ved søen, og der var et ret flot panorama over søen. Ligeledes var der 2 gamle kirker hvoraf den ene stadig var i brug.

Bussen kørte videre til Dilijan, hvor vi skulle overnatte. Vi var begge lidt sløje så Mogens gik alene til middag. Der var dækket flot op og vi fik en masse retter. Selvfølgelig de sædvanlige men dertil en hvidløgss dressing. Der var også en rødbedesalat, som smagte ret godt. Hovedretten var en slags gulash, men med grisekød. Dertil fik vi fintskårne champignoner.

Da vi havde spist af dette fik vi for tredje gang skiftet tallerkener. Vi fik igen en stor tallerken, og så blev der sat fæde ind med spinat. Lidt bitter i smagen. Endelig fik vi en rigtig god vandmelon og kaffe og te. Hele middagen foregik under ret høj (meget høj) dansemusik. Der var et større fødselsdagsselskab ud over os. I seng kl. 21.30.

Søndag, 17. oktober

Fint solskin da vi stod op, men regn da vi kom tilbage efter morgenmaden. Efter den sædvanlige morgenmad kørte vi kl. 9.30 med retning mod Haghpat klostret.

Undervejs besøgte vi en russisk landsby, hvor der boede russere som tilhørte en speciel sekt (gammel troende). De havde armensk pas men under nationalitet stod der russer. I levevis var de lidt ligesom Amish folket i USA. Vi fik lov til at komme ind til et møde. De kalder det ikke gudstjeneste. Der var ingen præst, men de ældste mænd havde hver en funktion. En læste op af biblen og menigheden svarede. Nogle sang. Lokalet var ikke udsmykket, og der stod stole og bænke tæt sammen. Mændene sad forrest og kvinderne bagerst. Efter mødet skulle de drikke te. Vi gik efter ca. 15 minutter.

Grunden til at vi overhovedet fik lov til at komme ind var at Beate havde dækket sit hoved og kunne tale russisk. Vores beklædning var ikke efter deres standard. Vi var forkert klædt på. Den ældste kom og fortalte om mødet da vi var kommet udenfor. Fotografiapparater og andet elektronik måtte ikke være synligt. De ville ikke fotograferes og siden vises på computer. Det forstyrrede forbindelsen til gud, mente han. Kvinderne var klædt som danske kvinder var til hverdag på landet i 50'erne. Dog uden klare farver. De havde pyntet sig med blondeforklæder af nylon, og under deres tynde tørklæde havde de en hæklet flakon sat på det opsatte hår. Manden spurgte om mændene ikke kikkede på kvinderne når de var så pænt klædt på. Et af spørgsmålene som Beate havde svært ved at svare på. Han fortalte at deres kvinder havde pæne sko på. De gik ikke med traktor, som han kaldte vores kondisko.

Landsbyen var meget langstrakt På begge sider af en hullet mudret jordvej lå husene i 1 eller 2 rækker på hver side af vejen. Der var grøntsagsbede og blomster udenfor. Der boede 500 mennesker i byen. De giftede sig kun med hinandern. Beate spurgte om de var fattige og om de havde økonomiske problemer. Men han sagde at de havde det godt. De levede godt i Armenien. Husene var ellers meget forfaldne og alt virkede primitivt. Der var ingen gadebelysning, ingen paraboler. Da vi kørte ud af den russiske landsby kørte vi lige ind i en armensk landsby med gadelys og mange paraboler. Derefter igen ind i endnu en russisk landsby, hvor det hele gentog sig. Ud af 27 russiske landsbyer, som der tidligere havde været, er der nu kun de 2 tilbage i Armenien. Beboerne i de andre landsbyer er flyttet til andre egne.

Den videre vej frem førte os gennem et par lidt større byer. Vi gjorde et lille stop for at veksle penge og evt at købe noget på apoteket men det var lukket. Så kikkede vi lidt på butikkerne, hvor alt var primitivt. For eksempel fik slagteren leveret kød fra en privat

personbil. Her blev en ko eller kalv på det nærmeste parteret i bagagerummet inden det blev båret ind i butikken. Kødet så ellers godt ud. Der var også en blomsterbutik med udelukkende kunstige blomster. Derefter gjorde vi holdt ved en gammel bro over floden som løb gennem byen.

Derfra kørte vi op til Haghpát klostret, som var et kompleks af mange bygninger. Der var ikke så meget andet at se end disse bygninger. Udenfor havde kvinderne stillet boder op, hvorfra de solgte deres håndarbejde.

Inden vi skulle besøge det næste kloster var vi til frokost. Denne bestod igen af de forskellige småretter som vi plejede at få. Hovedretten var grilstegt kød, som var meget hårdt. Antagelig rester, som var varmet op. Det var tørt. Dertil bønner og bagefter friske hindbær kaffe og te. Klostret som vi besøgte efter frokost (Sanahin) er betragtet som et af de mere hellige steder. Det var ikke længere i brug og var meget overgroet af græs og mosser.

Efter dette besøg kørte vi et stykke tilbage af vejen, vi havde kørt på, for at komme hen til vort hotel. Det var et pænt hotel med gode, store værelser. En vodka, dagbog og en lille lur før aftensmaden. Her fik vi auberginer rullet om en slags hvid creme, salat med sesamfrø og tomater + noget sødt rødbedesalat med youghurt dressing. Hovedretten var en meget tørstegt kylling, hvor der lå tomater ovenover. På den anden ende af fadet var der kartoffelmos. Der var også et fad med en slags åbne raviolier. Sluttelig te og kaffe samt 2 kager med æbler og kanel i.

Mandag, 18, oktober

Lidt køligt fra morgenstunden ellers solskin. Morgenmaden var en buffet med spejlæg, pølser, kødpølse, havregrød, forskellige salater, yoghurt og ost. Dertil frisk frugt og kaffe og te.

Vores første stop var en lille by, hvor vi købte hostesaft og strepsiler. Hostesaften var meget grøn og smagte som slik. Pris 1.000 og 1.700 Dram. Vi besøgte en lille meget gammel kirke i en lille landsby. Efter kirken gik vi på besøg hos en lokal kunstner, som lavede keramik og sølvsmykker. Han boede i et meget specielt hus, som han selv havde bygget. Vi fik te og kaffe og forskellige slags kager.

Derfra gik turen tilbage mod Yerevan hvor vi ankom kl. 14.

Der var mange biler, så vi kørte i kø det meste af vejen på de sidste kilometer ind til centrum. Efter at vi var indkvarteret på det moderne Ani Plaza hotel i centrum gik vi til frokost. Kl. var nu blevet 14.45. Vi spiste på en restaurant lige i nærheden af hotellet. Igen fik vi de sædvanlige småretter og ost. Hovedretten var fisk lavet som en forårsrulle. Den var hård, branket og ikke særlig spændende. En af vore medrejsende (Beate) fyldte 80 år. Der var købt champagne og en kæmpe lagkage. Restauranten havde ingen glas, så vi drak champagnen af lerkrus. Lagkagen var lagt sammen med hindbær og bananer. Ovenpå var en slags flødeskum. Øverst var kagen delt i flere felter. En var med kivi og en med noget appelsingele og en del med chokolade. Der blev sunget fødselsdagssang. Beate blev meget rørt. Bagefter var der kaffe og te.

Vi var først færdige med frokosten kl. 16.30. Derfra gik vi sammen med Beate og Tom ned til frugtmarkedet. Der var mange slags frisk frugt og grøntsager. Der var også mange tørrede

frugter og vi fik tilbudt smagsprøver alle vegne. Det meste smagte godt men var også meget sødt. Vi fandt en café på Republikpladsen, hvor vi sad og så på folkelivet på pladsen. Der var meget flot da lysene blev tændt. Vi besøgte adskillige butikker, hvor vi så på tæpper, CD'er, souvenirs og supermarkeder. Vi købte en CD med armensk folkemusik til en billed DVD, som gerne skulle laves når vi kommer hjem. Derudover købte vi en lille vodka og noget tranebærsaft. Kl. 21.30 var vi tilbage på hotellet til hostesaft og vodka. Endnu en god dag, og hostesaften virker tror Lis.

Tirsdag, 19. oktober

Flot solskin fra morgenstunden. Morgenmaden var en flot buffet med alt hvad vi næsten kunne forestille os.

Kørte kl. 9 til et udsigtspunkt lige uden for Yerevan. Der var en pragtfuld udsigt til Ararats bjerg og gode muligheder for flotte billeder. Et flot og meget klart syn til bjerget som ligger 70-80 km. Fra Yerevan. Derfra kørte vi videre til landsbyen Garni og videre til et gammelt kloster Guegard. Det var et stort og fint gammelt område med flere bygninger. Udenfor solgte landsbykvinderne deres tørrede frugt, frugtplader og brød. Beate og Inge købte hver en kage.

På vejen tilbage mod Garni blev der sendt kage rundt i bussen. Kagen smagte godt. Det var gærdej med remonce og val- og andre nødder. Meget velsmagende.

Næste stop var tilbage ved Garni, hvor der i udkanten var et lille tempel (Garni). hvad der ellers hører sig til. Det var i romersk stil med flotte søjler og Interessant var også at se et mosaikgulv. Det er interessant at se romerske mosaikker i så mange forskellige lande. Vi tænkte på Jette fra Glyptoteket, som var med på vores tur til

Libanon og Syrien, tale om alt det romerlort. Gulvet, som havde været i et termisk bad, var meget medtaget. Der var kun lidt at se, men det der var, var smukt. Mosaikken havde haft 15 forskellige grønne farver. Fra templet var der en meget flot udsigt over bjergene. Neden for solgte kvinderne igen hjemmelavede frugt produkter.

Frokosten var hos en fotograf, som havde lavet sin egen lille forretning med at turisterne kom og spiste i hans hjem. Først så vi hvordan kvinderne lavede lavash (det flade brød). En kvinde rullede en klump dej ud hvorefter en anden trak den så den blev lang og tynd. Så lagde kvinden dejen på en polstret plade som hun hamrede ind i siden på en jordovn. I løbet af få minutter var brødene bagt. Så var der friskbagte smagsprøver. Der stod ost og friske krydderurter til at rulle ind i brødet. Frokosten var på en overdækket terrasse. Vi fik det friskbagte brød, de sædvanlige små retter af salat. Hovedretten var vin- og hvidkåldolmer, farserede pærer og æbler. Farsen der var inden i var blandet med ris. Så urtete og kaffe + en indkøbt kage fra Guegard. Bagefter så vi hvordan de tilberedte næste måltid. På en toetagers rist lå der nederst kartofler skåret i tynde skiver. På øverste rist lå der kød, en slags koteletter, der var penslet med et eller andet. Efter 20 minutter var det færdigt.

Efter frokosten gik vi gennem landsbyen ned til bussen. En fra selskabet mente at der inde i et supermarked lugtede ligesom i brugsen i Øster Hurup da hun var barn. Et kært barndomsminde for hende.

Vi kørte tilbage til geologisk museum i Yerevan. Vi var alle sammen trætte, men vi fik 1 times grundig forklaring.

Hjemme på hotellet kl. 17.15. Afgang til spisning var kl. 19, så der var lige tid til en vodka og lidt skrivning. Aftensmaden var igen meget lækker. Efter de sædvanlige salater var der svinemørbrad og kartofler, vandbakkelser og chokoladesovs. Kaffe og te. Da vi kom tilbage til hotellet gik vi ud for at bruge de sidste armenske penge. Vi fik købt en DVD, The lost Motherland. Så i seng.

Onsdag, 20. oktober

Vi stod op kl. 2 for afgang til lufthavnen kl. 2.45. Efter lidt forsinkelse kom vi afsted. En havde ikke hørt telefonvækningen. Det gik nemt i lufthavnen. Vi skulle lægge højre hånds pegefinger i en scanner. Derefter venstre hånds pegefinger. Elektronisk fingeraftryk. Så har vi prøvet det med. Derefter var der kun venten på flyet som skal afsted kl. 5.40.

Flyveturen til Wien gik planmæssigt. Vi ankom til tiden og nåede flyet til København med ankomst kl. 9.10. Vi fik fat i vore kufferter og var hjemme kl. 9.50, trætte med glade.